

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Lepra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

requiruntur: secundum Panor. in d. capit. per venerabilem. videlicet expressio qualitatibus legitimacionis, expressio si fratres habet legitimos, vel naturales, aliter non valet consensus patris, & filij legitimandi, quod vocentur agnati, si pater mortuus est, ut assentiant, nisi quando princeps ex certa scientia vellet legitimare, ipsis non vocatis, tunc vocandi non essent.

⁶ **POTEST** etiam princeps restituere in integrum ex certa scientia, cum praiudicio alterius, ut not. in l. fin. C. de sententia passis. Quod si pater ante mortem ordinasset, quod filij legitimarentur, non esset opus vocare agnatos, imò ipsis inuitis possunt legitimari, & succederent ipsis agnatis ab intestato morientibus sic legitimati filij.

⁷ **LEGITIMATUS** simpliciter, & quò ad omnia, non intelligitur legitimatus ad ea, quæ sunt in praiudicium tertij, nisi hoc specialiter exprimat: quia concessionibus alijs praiudiciales sunt restringendæ. de offic. dele. capitul. super eo. Hoc tenet Auto. de butr. est tamen legitimatus quò ad dignitates: secundum Hostien. quod verius est.

⁸ **LEGITIMATUS** à comite Palatino, & ab habentibus auctoritatem ab Imperatore, vel Papa legitimandi, nò possunt succedere in praiudiciu agnatorum, nisi auctoritas esset data simpliciter, quod possent legitimare in praiudicium aliorum, sicut potest Papa, & Imperator, & sic Panor. in d. ca. per venerabilem. credit, quod possent succedere, si sic legitimarentur. Vide aliquid supra, verb. filius. 13. 15. 16. Legitimatus à Papa ad dignitates: secundum Goffr. in sum. & Hostien. nò est legitimatus ad Episcopatum, & maiores dignitates, sed ad inferiores. De legitima portione hæreditatis, siue sit pars debita iure naturæ, siue quæ Trebellianica appellatur, siue Falcidia, vide Sil. in verb. legitima portio: & C. de in offic. testa. authen. nouissima. & ad l. falcid. & ad trebellia. per to-

tum. Ad forum animæ parum pertinet hoc.

LEPRA.

¹ **LEPRA** inter morbos contagiosos computatur: ideo leprosi quò ad cohabitationem secundum iura separantur. c. 1. de cõiu. leprosi. ne vnus alteri inficiat.

² **LEPRA** superueniens soluit sponsalia de futuro, ad instantiam sani. cap. literas. de sponsal. & idem de qualibet alia enormi superueniente infirmitate: quia in generali obligatione de contrahendo intelligitur, nisi ali-quod turpe superueniat, ut in capit. quemadmodum. de iureiur. ideo possunt solui hæc promissiones. Superueniens lepra non soluit matrimonium contractum. ca. literas eod. tit. & ca. 1. neque impedit contrahendum, dummodò leprosus inueniat volentē contrahere. c. 2. eo. tit.

³ **LEPRA** absoluit coniugem sanum à redditione debiti, & cohabitatione imminente periculo probabili infectionis, non tamen absoluit à debito seruitij in necessarijs: quia non est sic periculosum, sicut debiti redditio. & filij leproforum cum sano parente remanere debent, ne inficientur: secundum omnes. Vide supra, ver. Debitum coniugale. §. 3.

⁴ **LEPROSI** in communi viuentes, nò tenentur soluere decimas de hortis vel nutrimentis animalium suorum: secundum gl. c. 2. de eccl. ædifi. De alijs autē quæ non excipiuntur ibi, tenentur: secus autem quando non viuunt in communi: quia tenentur ut ceteri.

⁵ **POSSUNT** etiam habere ecclesiam & presbyterum, quādo tot sunt communiter, quod eam cum cimiterio possint construere, dummodò non fiat iniuria in iure paræciali alijs veteribus ecclesijs. in d. c. 1. Quotus leproforum numerus requiratur, vide Ab. in c. cum dicat, de eccl. ædifi.

⁶ **SACERDOS** factus leprosus, non potest in ecclesia fungi officio prelationis, quādo est ex hoc scandalu, & abominatio populi: tamen quousque vixerit, necessaria sunt ei ministranda:

da: secundum facultates ecclesiarum de clericis agro. ca. tua. Celebrare autem non prohibetur in secreto. quando sine scandalo potest fieri. supra, verb. corpore vitatus. §. 2. & 3. Rectoribus vero ecclesiarum similibus, dandus est coadiutor, qui animarum curam habeat, cui congruè ab ecclesia de facultatibus provideatur. in c. de rectoribus. de clericis agro.

LEX.

Lex iniusta mortale peccatum est, nec meretur lex, vel statutum appellari, sed corruptio legis. Conspicitur autem legis malignitas, vel ex materia mala, ut cum mandatur fieri malum aliquod, præcipue mortale, ut adorare idolum, & huiusmodi, vel ex forma, ut quando est contra iustitiam distributivam, aggravans inæqualiter subditos: vel ex statuente, quia non habet auctoritatem talia statuendi, vel super tales: ut quia sunt exempti, vel tale opus, siue quia non ordinatur ad commune bonum, sed ad suum proprium, Thom. prima secunda. q. 90. a. vlti. Caietan. in sum. in ver. lex. & tunc non obligat ad sui observantiam subditos: contra enim rationem est, & consequenter contra Deum.

PRAECEPTA iudicialia, & ceremonialia legis antiquae Moysi non amplius obligant: quia per adventum Christi evacuata sunt: mortalia autem semper obligant: secundum Thom. prima secunda. q. 104. a. 3. quia sunt secundum rectam rationis dictamen.

LEX humana si sint iustae, obligant in foro conscientiae: secundum Tho. prima secunda. q. 96. a. 4. Si autem sint iniustae, non obligant in conscientia, nisi ratione scandali, quando scilicet non observando, quis exponeret se periculo magno sui, vel aliorum. Si autem tales leges essent contra virtutem, vel divinum cultum, nullo modo essent servandae, etiam propter scandalum: quia tale scandalum esset scandalum Phariseorum. Nec semper mortaliter peccat transgrediens legem: sed sicut dictum est

supra, ver. constitutio. §. 7. Thom. supra, a. 4. & secunda secunda. q. 186. a. 9.

QUONIAM lex ad mortale obligat ratione præcepti, multis modis cognoscitur, quod sit præceptiva. Primo, quando est de materia necessaria ad salutem, ut sunt præcepta legis divinae. Secundo, quando constat de mente præcipientis, intendentis obligare ad mortale. Facit quod not. gloss. capitul. 3. & capitul. per venerabilem, qui si. sint legit. & ibi per Panorm. Tercio, quando verbis utitur præceptivis, ut dicendo, præcipio, iubeo, & huiusmodi. capitul. quod præcipitur. 1. qu. 1. vel utitur verbis imperativi modi, & si materia est multum ponderosa, obligat ad mortale, quia est præceptum: si non sit ponderosa, est consilium. c. paratus. 23. q. 1. Quod autem sit mortale, quando materia est ponderosa, est text. in cle. exiui. de verb. signifi. §. item quia præterea. Quarto, quando utitur verbis inhibitorijs, ut dicendo prohibemus, inhibemus, interdicimus, & huiusmodi: & sic inducit mortale, secundum Panorm. in capitul. nam concupiscentiam. de constit. vel utitur verbis comminibus, dicendo, statuo, ordino, & huiusmodi, & sic non obligat ad mortalem culpam: secundum eundem Panorm. in d. capi. nam concupiscentiam. Quinto, quando utitur verbo, debet, quia ex suo proprio significato importat necessitatem: ut d. gloss. in clemen. attendentes. de stat. re. ideo inducit mortale. intellige quando materia est necessaria, alias est de congruo. ca. 1. de despon. impub. Sexto, si mandatur sub poena excommunicationis, obligat ad mortale, quia nullus nisi propter mortale excommunicatur. c. nullus. 1. q. 3. Hic tamen adverte, quod Caic. in summa, in ver. præceptum. facit differentiam inter poenam excommunicationis comminaturam, & latam sententiam, & dicit quod transgrediens præceptum factum sub poena excommunicationis lata, peccat mortaliter, non autem si dicatur sub poena excommunicationis simpliciter.